

Exodus

Israël in Egypte onderdrukt

1 Dit zijn de namen van de zonen van Israël die met hem, Jakob, naar Egypte waren gekomen, ieder met zijn gezin: ²Ruben, Simeon, Levi, Juda, ³Issachar, Zebulon, Benjamin, ⁴Dan, Naftali, Gad en Aser. ⁵In totaal waren daar toen zeventig personen die rechtstreeks van Jakob afstamden. Jozef was al langer in Egypte.

—
⁶Jozef en zijn broers en al hun generatiegenoten stierven, ⁷maar hun nakomelingen kregen veel kinderen en zo breidden de Israëlieten zich steeds meer uit. Ze werden zo talrijk dat ze het hele land bevolkten.

⁸Er kwam in Egypte een nieuwe koning aan de macht, die Jozef niet gekend had. ⁹Hij zei tegen zijn volk: 'De Israëlieten zijn te sterk voor ons en te talrijk. ¹⁰Laten we verstandig handelen en voorkomen dat dit volk nog groter wordt. Want stel dat er oorlog uitbreekt en zij zich aansluiten bij onze vijanden, de strijd tegen ons aanbinden en uit het land wegtrekken!'

—
¹¹Er werden slavendrijvers aangesteld die de Israëlieten tot zware arbeid dwongen. Ze moesten voor de farao de voorraadsteden Pitom en Raämses bouwen. ¹²Maar hoe meer de Israëlieten onderdrukt werden, des te talrijker werden ze. Ze breidden zich zo sterk uit dat de Egyptenaren een afkeer van hen kregen. ¹³Daarom beulden ze hen

af ¹⁴en maakten ze hun het leven ondraaglijk met zwaar werk: ze moesten stenen maken van klei en op het land werken, en ze werden voortdurend mishandeld.

¹⁵Bovendien gelastte de koning van Egypte de Hebreeuwse vroedvrouwen, Sifra en Pua geheten, het volgende: ¹⁶'Als u de Hebreeuwse vrouwen bij de bevalling helpt, let dan goed op het geslacht van het kind. Als het een jongen is, moet u hem doden; is het een meisje, dan mag ze blijven leven.'

—
¹⁷Maar de vroedvrouwen hadden ontzag voor God en deden niet wat de koning van Egypte hun had opgedragen: ze lieten de jongetjes in leven. ¹⁸Daarom ontbood de koning de vroedvrouwen. 'Wat heeft dit te betekenen?' vroeg hij hun. 'Waarom laat u de jongens in leven?'

—
¹⁹De vroedvrouwen antwoordden de farao: 'De Hebreeuwse vrouwen zijn anders dan de Egyptische: ze zijn zo sterk dat ze hun kind al gebaard hebben voordat de vroedvrouw er is.' ²⁰God zegende het werk van de vroedvrouwen, zodat het volk zich sterk uitbreidde.

—
²¹En omdat de vroedvrouwen ontzag voor God hadden, schonk Hij ook aan hen nakomelingen.

²²Toen gaf de farao aan heel zijn volk het bevel om alle jongens

die geboren werden in de Nijl te gooien; de meisjes mochten in leven blijven.

De geboorte van Mozes; zijn vlucht naar Midjan

2 Een man uit de stam Levi trouwde met een vrouw uit diezelfde stam. ²Zij werd zwanger en bracht een zoon ter wereld. Ze zag hoe mooi het kind was en hield het verborgen, drie maanden lang.

—

³Toen ze geen kans zag haar zoon nog langer verborgen te houden, nam ze een mand van papyrus, bestreek die met pek en teer, legde het kind erin en zette de mand tussen het riet langs de oever van de Nijl. ⁴De zus van het kind ging een eind verderop staan, om te zien wat er met hem zou gebeuren.

⁵Even later kwam de dochter van de farao naar de Nijl om te baden, terwijl haar dienaressen langs de rivier heen en weer liepen. Zij ontdekte de mand tussen het riet en liet die door een van haar slavinnen halen. ⁶Ze maakte de mand open en zag daarin het kind. Het jongetje hilde, en vol medelijden zei ze: 'Dat moet een Hebreeuws kind zijn.'

—

⁷Toen kwam de zus van het kind haar vragen: 'Zal ik bij de Hebreeuwse vrouwen een voedster gaan zoeken om het kind voor u te voeden?' ⁸'Ja, doe dat maar,' antwoordde de dochter van de farao, waarop het meisje de moeder van het kind ging halen. ⁹De dochter van de farao zei tegen

de vrouw: 'Neem dit kind mee en voed het voor me. Ik zal u ervoor betalen.' De vrouw nam het kind mee en voedde het. ¹⁰Toen het groot genoeg was, bracht ze het naar de dochter van de farao. Deze nam het kind aan als haar eigen zoon. Ze noemde hem Mozes, 'want,' zei ze, 'ik heb hem uit het water gehaald.'

¹¹Toen Mozes volwassen geworden was, zocht hij op een dag de mensen van zijn volk op. Hij zag welke zware dwangarbeid ze verrichtten en was er getuige van dat een Hebreeër, een volksgenoot van hem, door een Egyptenaar werd geslagen.

—

¹²Hij keek om zich heen, en toen hij zag dat er niemand in de buurt was sloeg hij de Egyptenaar dood; hij verborg hem onder het zand.

¹³De dag daarop zag hij hoe twee Hebreeuwse mannen met elkaar op de vuist gingen. 'Waarom sla je iemand van je eigen volk?' vroeg hij aan de man die begonnen was.

—

¹⁴Maar die antwoordde: 'Wie heeft jou als leider en rechter over ons aangesteld? Wou je mij soms ook doodslaan, net als die Egyptenaar?' Mozes schrok, hij dacht: Dan is het dus toch bekend geworden!

¹⁵Toen de farao ervan hoorde, wilde hij Mozes laten doden. Daarom vluchtte Mozes voor de farao.

Zo kwam hij in Midjan terecht, en daar ging hij bij een put zitten.

¹⁶De priester van Midjan had zeven dochters. Zij kwamen daar water